

הידושיו של מקרא

פרשת כי תשא

ואולי יש לומר דמיירי כאן בציווי של כמה אופנים, דחד מיירי בשאם טעו והתחילו לישא אותם לגולגלותם שבוה יש חשש של עין הרע שיבוא עליהם דבר, וכדפירש ברש"י הק', על כגון דא אמר הקב"ה דאפשר לכפר על זה ולהצילם מן הדבר, והוא שיתנו כל אחד כפר נפשו בפקד אותם, וחויץ מאופן זה יש גם הוראה כללית דבכל פעם שרוצים לשא את בני ישראל יש לעשות כן באופן שיספרו הכסף שנתן כל אחד, ולכך כתיב ב' פעמים בפקד אתם, חד על האופן שכבר ספרו לגולגלותם, וחד על הוראה האיך לספרם מתחילה.

וממילא ניחא הכל, דלכך כתיב כי תשא לשון עבר, דאחר שכבר ספרם יש לעשות כן וכך, דבאמת איירי בשטעו וספרו לגולגלותם, ולכך גם כתיב 'את ראש', דאיירי שם שספרו לגולגלותם וכנ"ל, ולכך גם ניחא מה דכתיב כפר נפשו, דבאמת כפרה הוא להצילם מן הדבר, ולכך גם כתיב ב' בפקד אתם וכנ"ל דב' מיני ציווים יש כאן.

כל העובר על הפקדים מבין עשרים שנה ומעלה יתן תרומת ה' (ל, יד). לכאורה תימיה יש כאן למה כתיב כאן פסוק שלם זה בייתור, הרי היה אפשר לכתוב בפסוק הקודם 'זה יתנו כל העובר על הפקדים מבין עשרים שנה ומעלה מחצית השקל' וכו',

כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו בפקוד אתם ולא יהיה בהם נגף בפקוד אתם (ל, יב). צריך ביאור בפסוק זה כמה דברים, בתחילה יש לבאר למה אמר הכתוב 'כי תשא, והיינו דהציווי של מחצית השקל הוא רק אם תבא אתה וכבר תשא את ראש בני ישראל, יש לך לעשות כך וכך, דמשמע דלכתחילה אין ציווי, ולמה לא אמר כי תרצה לישא את בני ישראל תעשה כך וכך.

עוד צריך ביאור למה נקט 'את ראש' בני ישראל, וכי לא די לומר כי תשא את בני ישראל, ועיין באור החיים הק' שכבר הקשה כן, ובפשיטות יש לומר דכך היה המנהג לשא ולספור אנשים לגולגלותם, ולכך נקט כפי המנהג, רק דא"כ קשה דהרי כאן איירי דאמר לו הקב"ה שלא לעשות כן לשא בגולגלותם, וא"כ יותר שייך למינקט כאן כי תשא את בני ישראל, דבאמת לא יותר לו לספור אותם לגולגלותם.

עוד קשה מהו דאמר הכתוב ונתנו איש 'כפר נפשו', דעל מה הם צריכים לין כפר, דלכאורה הכפר הוא כפרה על משהו, וכפרה זה מה עניינו כאן. עוד צריך ביאור למה נקט כמה פעמים בפקוד אותם, ולמה לא די לומר ונתנו איש כפר נפשו לה' ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם.

חידושו

כי תשא

של מקרא

וולמאי בעינן לכתוב כאן שוב כל העובר על הפקדים וכו'.

ועוד קשה דלכאורה גם סתירה יש כאן, דבפסוק הקודם כתיב דכל העובר על הפקדים יתן מחצית השקל, ואין נפק"מ אם הוא בן עשרים שנה או לא, ואילו כאן כתיב דרק מבן עשרים יתן.

ואולי יש לומר דמיירי כאן מב' הציווים דכתבנו למעלה, חד באופן שכבר ספרו לגולגלותם דעל זה בעינן כפרה שלא ישלוט בהם עין הרע ויבוא עליהם דבר, וחד ציווי לכתחילה שכך ימנו אותם באופן

שכל אחד יתן מחצית השקל תרומת ה', וממילא זהו כוונת הכתוב בב' פסוקים אלו, דבתחילה כתיב שכל העובר על הפקדים יתן מחצית השקל, ולא דווקא מי שהוא מבן עשרים שנה ומעלה, דהרי כל מי שכבר נמנה גולגלותם צריך כפרה שלא ישלוט בו עין הרע והדבר, אבל כאן בפסוק זה שכתוב כל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה, כאן איירי בציווי של לכתחילה דכשמונים יש למנות מבן עשרים שנה ולא קודם, ולכך רק הם יתנו את תרומת ה', וממילא ניהא דגם סתירה אין כאן וגם ייתור אין כאן דשני ציווים שונים הם.

יוצא לאור ע'י הר"ר זלמן חיים הומינר הי"ו, מחבר גליון 'דפירשנו' על הדף היומי, קרית קרעטשניף רחובות.

להנצחות ולרשימת תפוצה וכן לכל ענייני הגיליון ניתן לפנות למס' פאלפון 0533132203 או למייל sh0533132203@gmail.com